

En prestegård på Lista

Nina Christine og Runar med Simon(9), Preben (11), Charlotte (5) og Fredrick(3). I bakgrunnen ser vi forpakterfløyen og tårnet på Vanse middelalderkirke.

Vanse prestegård viser seg fra sin beste side. Sol og høy himmel og et lite vinddrag i lufta, og noen linerler som tripper rundt på plenen. En sjelden sommerdag, som det ikke er så mange av på det flate Listalandet vest for Lindesnes.

Sigrunn Berdal
Kulturhistoriker. Arbeider med informasjon, arkiv og historiske kilder i Opplysningsvesenets fond.

sigrunn.berdal@gmail.com

FARSUND: Prestegården og kirken på Vanse ligger et stykke fra værharde strender, hvor hav og himmel møtes. Den unge presten Runar Foss Sjøstad og kone Nina Christine med fire barn flyttet inn for to år siden og er siste skudd på stammen

av prester, koner, barn og tjenestefolk som kontinuerlig har levd på prestegården siden 1851. Det var året da bygningen stod ferdig, etter å ha hatt Lyngdal prestegård i nabo-sognet som forbilde. De siste ti-tyve årene har Opplysningsvesenets fond

Nina Christine har valgt tapeten, som passer godt inn i huset

Gjesterom i andre etasje, men også lekeplass

som eiere gjort kostbare og viktige rehabiliteringer. Hvordan er resultatet blitt, og hvordan trives familien på seks i 2016?

Et rom til alle

– Vi er godt fornøyd med hvordan ting praktisk er blitt tilrettelagt i huset, sier Runar, som er sunnmøring og tidligere tømmer før han snudde om og valgte teologistudiet. I dag er han en engasjert 35-åring og prest i et sogn med underkant av 5000 sjeler. Han møter meg i tjenestetantret rett fra begravelse. – Ja, det er en gammel befolkning på Lista, så det blir mange begravelser i løp av et år, sier han. Jeg nikker og sier at jeg gikk forbi minnesamværet i den tidligere forpakterboligen, en gammel, lang bygning i oker og rødt. Dette er husfarger som før viste hva som var bolig- og uthusdel. Runar peker over tunet, mot låven. I den

Utsikt til hage og hus fra gamle terrassemurer

ene ender er det blitt kirkekontor. Det er kort vei mellom jobb og hjem og veldig praktisk for en småbarnspappa å bo her, tenker jeg. Det var andre tider under folketellingen i 1865. Den gang var presten embetsmann med mange hjelpere og hadde både barnepike, husjomfru, tjenestepiker og tjenestekarere på gården.

Innholdsrikt

Sola skinner gjennom vinduene. Vi går fra rom til rom og snakker om fortid og nåtid i en bolig med en grunnflate på litt over to hundre kvadratmeter. Runar forteller at de måtte utsette innflyttingen i 2014 på grunn av at Ovf skulle legge inn vannbåren varme. Nå er det malte tregulv som skinner, mens det før var mye farver og plater på veggene og filtvinyl eller linoleum på gulvene. Kjøkkenet er ganske nytt og lyst, og stueene gir et hyggelig inn-

trykk. Utav en mørk salong er det blitt wc og to soverom. Det skjedde tidlig på 80-tallet. Prestens «kabinett» er blitt tv-stue.

– Alle barna har fått eget rom, sier Nina Christine. Hun kommer fra Vanse, og er i jobb som vernepleier. Preben på elleve har værelse med safe. Før var det prestekontor hvor tidligere prester oppbevarte kollektpengene, kirkebøker og saker av verdi. Etter å ha blitt guidet gjennom den store presteboligen, må jeg ta en runde i hagen. Tro om det groer epler, morell- og plommetrær som hagekartet fra 1948 viser? Det gjør det, og i tillegg står bærbuskene på samme sted. Den karakteriske asken ved inngangen lever i beste velgående. Årets nyhet er det hvite stakittgjerdet – et velvalgt tilskudd som skaper den riktige rammen rundt Vanse prestegård. Det ser jeg fra Prestevannsveien på vei hjem. 🍷